

רעפ 22429-03-25 - מרינה טפלובודסקי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 22429-03-25

לפני: כבוד השופט יחיאל כשר

המבקשת: מרינה טפלובודסקי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר-שבע (השופט ג' דניאל), מיום
9.3.2025, ב-עמ"ת 17128-03-25.

בשם המבקשת: עו"ד יוסף קנפו
בשם המשיבה:

החלטה

לפניי בקשה רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט ג' דניאל), מיום 9.3.2025, ב-עמ"ת 17128-03-25. במסגרת החלטה זו, קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע (השופט ע' צברי) מיום 6.3.2025, ב-מ"ת 15468-02-25, והורה על מעצר המבקשת מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדה.

רקע הדברים

1. ביום 6.2.2025 הוגש כתב אישום כנגד המבקשת, מרינה טפלובודסקי, אשר נעצרה ביום 19.1.2025. בכתב האישום מיוחסים למבקשת 17 אישומים בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין; וכן עבירות שונות לפי חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, ובהן שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, בכוונה להונות מספר רב של משתמשים או כלפי חסרי ישע, לפי סעיף 40(ג)(1) לחוק זה.

על-פי המתואר בכתב האישום, המבקשת קשרה קשר לביצוע פשע, עם בן זוגה לשעבר ועם אחרים, שעניינו במשיכת כספים במרמה מחשבות בנקאיים, באמצעות כרטיסים מגנטיים, מכספומטים שונים. על-פי הנטען, בן-זוגה של המבקשת ואחרים התקינו אמצעי טכנולוגי, בכספומטים שונים ברחבי הארץ, באמצעות העתיקו את פרטי אמצעי התשלום של המשתמשים בכספומטים אלו. לאחר מכן, קיבלה המבקשת מבן-זוגה לשעבר ומאחרים כרטיסים שעליהם צרובים הנתונים המועתקים. בהמשך הגיעה המבקשת, פעמים רבות, לכספומטים ברחבי הארץ, בליווי אחד מילדיה, וביצעה את משיכת הכספים מחשבות הבנק באמצעות הכרטיסים שקיבלה וקוד סודי אותו העביר לה בן-זוגה לשעבר. בהמשך לכך, העבירה המבקשת את סכומי הכסף שמשכה לבן-זוגה לשעבר, תוך שקיבלה 20% מהכסף שנמשך. בדרך זו נמשכו כספים רבים, המצטברים לכדי 250,000 ש"ח. עוד מתואר בכתב האישום כי המבקשת החזיקה בביתה קופסה שהכילה 27 כרטיסי חיוב ועליהם נתוני חשבונות וכן קורא כרטיסים מגנטי המאפשר העתקה, קריאה וצריבה, של ועל גבי הכרטיסים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרה של המבקשת עד לתום ההליכים נגדה. ביום 6.2.2025, התקיים דיון בפני בית משפט השלום בבאר-שבע, במסגרתו הסכים בא-כוח המבקשת לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי יש לשקול חלופת מעצר תוך התחשבות בכך שחלקה של המבקשת בביצוע העבירה הוא ביצועי-תפעולי בעיקרו, וכי מדובר בנאשמת אישה, אם לשישה ילדים (חמישה מהם קטינים, שאחד מהם עם צרכים מיוחדים). מנגד, המשיבה התנגדה לחלופת מעצר, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקשת, העולה, כפי שטענה המשיבה, מהתחכום של מעשה המרמה, סכום המרמה החריג בהיקפו, העומד כאמור על כ-250,000 ש"ח, והעובדה שהמבקשת הפעילה את ילדיה במסגרת מעשה מרמה.

בהחלטתו בתום הדיון, עמד בית משפט השלום בבאר-שבע (השופט ע' צברי) כי המבקשת נעדרת עבר פלילי, ואם לשישה, אך קבע כי יש לבחון את מידת המסוכנות הנשקפת ממנה ולהעדיף את האינטרס הציבורי, נוכח המסוכנות העולה מעבירות מרמה מעין אלו המיוחסות לה. בית המשפט ציין כי לא התרשם שבנקל ניתן להורות על שחרור המבקשת לחלופת מעצר, בפרט בשל העובדה כי המבקשת לא הייתה בגדר מבצעת בלבד, שעה שהחזיקה בפועל ביכולת שכפול כרטיסי האשראי. על כן, הורה בית המשפט על הארכת מעצרה של המבקשת עד החלטה אחרת, ועל הגשת תסקיר שירות המבחן כדי לקבל תמונה מלאה יותר ביחס למסוכנות הנשקפת מהמבקשת ולאפשרות לשחרורה לחלופת מעצר.

3. ביום 25.2.2025 הוגש תסקיר בעניינה של המבקשת. במסגרת התסקיר, ציין שירות המבחן כי המבקשת נעדרת עבר פלילי, כי המבקשת הסבירה את ביצוע העבירות בצורך כספי, וכי היא הביעה צער רב על מצבה, ורצון להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, שירות המבחן הוסיף כי למבקשת קושי מהותי להתבונן בהתנהלותה ולהכיר בהשלכות מעשיה. שירות המבחן העריך כי בהינתן אופי העבירות

המיוחסות למבקשת, והתחכום הכרוך בהן, "קיים סיכון משמעותי להישנות ביצוע עבירות דומות מצדה".

לעניין בחינת חלופת מעצר, המפקחים אשר הוצעו כערבים היו אחיו וידידתו של בן הזוג של המבקשת, אשר הכירו את המבקשת מספר חודשים לפני מעצרה והביעו נכונות להוות עבורה גורמים מפקחים. שירות המבחן ציין כי לא התרשם שהמפקחים שהוצעו מתאימים להציב למבקשת גבולות ברורים ולהפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות, ועל כן לא בא בהמלצה על שינוי בתנאי מעצרה של המבקשת.

בהחלטתו מיום 27.2.2025, בתום דיון שנערך לאחר הגשת תסקיר שירות המבחן, קבע בית המשפט כי, על פני הדברים, אין נימוק ממשי להורות על חלופת מעצר, מלבד השפעת המעצר מאחורי סורג ובריא על ילדיה של המבקשת. עוד ציין בית המשפט כי טרם גיבש את עמדתו ועל כן הדיון יידחה לשם קבלת חוות-דעת בדבר ישימות פיקוח אלקטרוני במקום מעצר הבית המוצע.

4. ביום 6.3.2025, לאחר שהוגשה חוות הדעת בדבר ישימות מעצר בית בפיקוח אלקטרוני, ולאחר שקיים בית המשפט דיון בפניו, הורה בית המשפט על המשך מעצרה של המבקשת בדרך של פיקוח אלקטרוני, פיקוח מלא של מפקחים, ובתנאים מגבילים נוספים ובהם ערבות עצמאית וערבויות צדדים שלישיים מהמפקחים. בהחלטתו, עמד בית המשפט על כך כי שירות המבחן לא בא בהמלצה בדבר חלופה, כי מעשיה של המבקשת מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנה, בפרט נוכח השימוש בילדיה, וביצוע מעשי המרמה לאורך תקופה ממושכת. עם זאת, בית המשפט קבע כי מקרה זה מצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן בשל החשש מהפגיעה בילדיה של המבקשת. עוד הוסיף בית המשפט כי התרשם ששני המפקחים מוכנים למלא את תפקידם, ומבינים את משמעותו, וכי שחרורה של המבקשת למעצר בפיקוח אלקטרוני מותנה בהפקדות משמעותיות וערבויות כספיות גבוהות. לבסוף, הדגיש בית המשפט כי קיימות כל הסיבות האפשריות למעצר המבקשת מאחורי סורג ובריא עד לתום ההליכים, ועל כן כל הפרה של תנאי המעצר "תזכה לתגובה חריפה מבית המשפט".

5. המשיבה מיאנה להשלים עם החלטתו של בית משפט השלום, והגישה ערר לבית המשפט המחוזי. במסגרת הערר, הדגישה המשיבה את המסוכנות הנשקפת מהמבקשת ואת העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה בעניין חלופה, והביע ספקות ביחס ליכולתם של המפקחים לאיין את מסוכנותה. המשיבה טענה כי אין בפגיעה הפוטנציאלית בילדיה של המבקשת כדי להצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן, שכן דווקא החזרת המבקשת לחיק משפחתה עלולה לפגוע בילדיה נוכח נכונותה להיעזר בהם לשם ביצוע מעשי העבירה.

6. בהחלטתו מיום 9.3.2025, קיבל בית המשפט המחוזי (השופט ג' דניאל), את עררה של המשיבה,

והורה על מעצרה של המבקשת, מאחורי סורג וברח, עד לתום ההליכים נגדה.

בהחלטתו, עמד בית המשפט המחוזי על המסוכנות הנשקפת מהמבקשת ועל התרשמותו של שירות המבחן, אשר העריך כי קיים סיכון משמעותי להישנות ביצוע עבירות דומות על ידי המבקשת, וכי המפקחים שהוצעו לא יצמצמו את הסיכון כנדרש. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי שגה בית משפט השלום באיזון בין השיקולים, כאשר ייחס משקל מכריע לפגיעה בילדיה של המבקשת, ולא נתן משקל מספק למסוכנות הנשקפת מהמבקשת לציבור. בית המשפט הוסיף כי אין לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן אלא במקרים חריגים כבדי משקל. בעניינו, סבר בית המשפט המחוזי כי אומנם יש ליתן משקל לנסיבותיה האישיות והמשפחתיות של המבקשת, אך בהינתן שחלופת הפיקוח שהוצעה אינה הולמת את הסיכון הנשקף מהמבקשת, אין מנוס מלהותירה במעצר מאחורי סורג וברח.

ההליך דן

7. על החלטתו של בית המשפט המחוזי, הוגשה הבקשה שבפניי. בבקשה נטען כי מתעוררת סוגייה עקרונית החורגת מעניינה הפרטי של המבקשת, וזאת משום שבית המשפט המחוזי התערב בהחלטת הערכאה הדיונית, אף שזו שקלה נכון את כלל השיקולים, וזאת בניגוד לכלל לפיו ערכאת הערעור לא תתערב אלא אם כן נפלה בהחלטת הערכאה הדיונית טעות מהותית.

בנוסף, נטען כי חלופת המעצר שהוצעה מספקת מענה מלא למסוכנותה של המבקשת. לטענת המבקשת, בית משפט השלום קבע כי איזוק אלקטרוני, פיקוח הדוק של ערבים, והפקדת ערבויות כספיות ניכרות, מאיינים את המסוכנות הנשקפת מהמבקשת, ובית המשפט המחוזי לא הפריך את קביעותיו. לבסוף, שבה המבקשת והדגישה את השפעת המעצר על ילדיה.

8. ביום 20.3.2025 התקיים בפניי דיון בבקשה, במסגרתו שבה המבקשת על טענותיה, ואילו המשיבה סמכה את ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה למתן רשות ערר להידחות.

כידוע, רשות ערר לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),

התשנ"ו-1996, תינתן במשורה, רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך, או במקרים בהם דחייתה של הבקשה תגרום לעיוות דין חמור (ברע"פ 31692-03-25 שטריט נ' משטרת ישראל, פסקה 5 (31.3.2025); ברע"פ 79016-12-24 ורשויות נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.1.2025); ברע"פ 31902-10-24 אנשין נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (12.11.2024)).

הבקשה דן אינה באה בקהלם של מקרים אלו.

10. יצוין כי במקרים בהם ניצבות שאלות הנוגעות לטובתם של קטינים והשלכותיה של החלטה שיפוטית על חייהם, יש מקום לגמישות מסוימת ואף לבחינה מרוככת ומקלה יותר מהרגיל במתן רשות ערר (ברע"מ 5041/19 פלונית נ' פלונית, פסקה 7 (8.8.2019); רע"א 1088/16 פלונית נ' עו"ס חוקר לנוער, (7.3.2016)). לדעתי כך יש לנהוג גם בהליכים מהסוג דן. עם זאת, גמישות זו אינה מקנה רשות לערור ב-"גלגול שלישי" באופן אוטומטי, והמקרה דן לא עומד אף ברף המקל יותר דלעיל.

11. כפי שצוין לעיל, המבקשת טענה כי שגה בית המשפט המחוזי כשהתערב בהחלטת בית משפט השלום, אף שסבר שלא נפלה בהחלטתו טעות מהותית, וכי מטעם זה על בית משפט להתערב ב-"גלגול שלישי". בטענה זו אין כדי להצדיק את קבלת הבקשה (בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.5.2015); רע"פ 1745/21 טבוקול נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה אשקלון, פסקה 25 (10.10.2021); רע"פ 8599/11 שרון נ' מדינת ישראל, פסקה יא (24.11.2011)).

בהתאם, אף לו סברתי שיכול ואולי אף עדיף היה שבית המשפט המחוזי לא היה מתערב בהחלטתו של בית משפט השלום, ואף לו החלטתו של בית משפט השלום הייתה עדיפה בעיני, לגופו של עניין, על החלטתו של בית המשפט המחוזי, אין בכך כדי להצדיק מתן רשות לערור ב-"גלגול שלישי". זאת, משאינני מוצא כל טעות בהכרעתו של בית המשפט המחוזי, אלא השקפה שונה לגבי האיזון הנכון שיש לערוך בנסיבות העניין.

12. טענה נוספת אשר מעלה המבקשת נוגעת לפגיעה שיש במעצר של המבקשת בששת ילדיה. טענה זו, במצבים מסוימים, הייתה עשויה להצדיק מתן רשות ערר, בפרט בהתחשב ברף המקל, עליו עמדתי לעיל, כאשר עומדת על הפרק בחינת טובתם של קטינים. ברם, לא הוצגה בפניי, על-ידי המבקשת, תשתית עובדתית ומקצועית המבססת את הטענה ומבהירה מה היא מידת הפגיעה אשר מעצרה של האם גורמת ועתידה לגרום לילדיה. כך, לא מצויה בפניי תשתית עובדתית לגבי מצבם של הילדים בעת שהמבקשת מצויה במעצר, מה צפוי להיות מצבם באם תיוותר המבקשת במעצר מאחורי סורג ובריה, ומה הפגיעה הנגרמת לילדים בגין האמור. משכך, גם בטענה המתייחסת לפגיעה הנגרמת עקב מעצרה של המבקשת בששת ילדיה, אין כדי לבסס את הבקשה דן.

13. לפני סיום אציין, כי בנסיבות העניין עומדת למבקשת הזכות, שהינה אולי אף רחבה מהרגיל, לעתור בבקשה לעיון חוזר שבה תוכל המבקשת להציע שיפור לחלופת המעצר שהוצעה או, לחלופין, להביא בפני בית משפט השלום מידע נוסף שיהיה בו כדי להבהיר את מצבם של ילדיה, ולבסס את הטענה לחשש לפגיעה קשה בהם, אשר עשויה להצדיק לשקול מחדש את ההחלטה שלא לשחררה לחלופת מעצר.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"ה (07 אפריל 2025).

יחיאל כשר
שופט